

Náplň přednášek

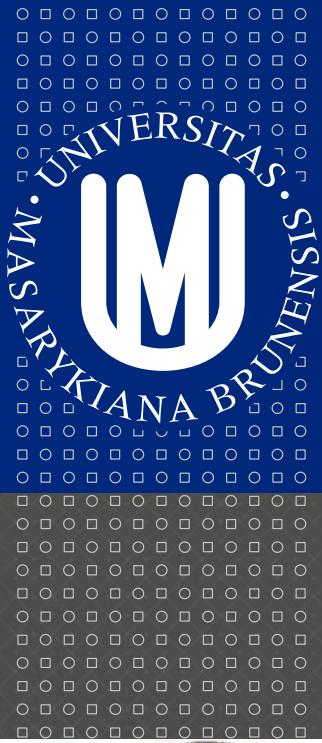
- Fyziologie buňky
- Fyziologie tělních tekutin, krev a imunita
- Fyziologie srdce a krevního oběhu
- Fyziologie dýchání
- Fyziologie vylučování a termoregulace
- Fyziologie svalů
- Obecná neurofyziologie + fyziologie CNS
- Endokrinní žlázy
- Senzorické systémy

Doporučená literatura

- SILBERNAGL, Stefan a Agamemnon DESPOPOULOS. *Atlas fyziologie člověka*. 6. přeprac. vyd. Praha: Grada, 2004.
- Bernaciková, Martina. *Fyziologie člověka*. Brno: Masarykova univerzita, 2014. s. nestránkováno, 6 s. ISBN 978-80-210-7697-6.
- *Fyziologie :pro bakalářská studia v medicíně, ošetřovatelství, přírodovědných, pedagogických a tělovýchovných oborech*. Edited by Richard Rokyta. 2., přeprac. vyd. Praha: ISV nakladatelství, 2008
- BARTŮŇKOVÁ, Staša. *Fyziologie člověka a tělesných cvičení :učební texty pro studenty Fyzioterapie a studia Tělesná a pracovní výchova zdravotně postižených*. 1. vyd. Praha: Univerzita Karlova v Praze, nakladatelství Karolinum, 2006.
- HAVLÍČKOVÁ, Ladislava. *Fyziologie tělesné zátěže*. 2. vyd. Praha: Karolinum, 2003

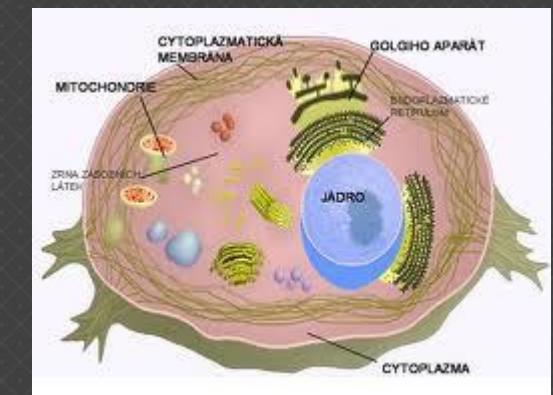
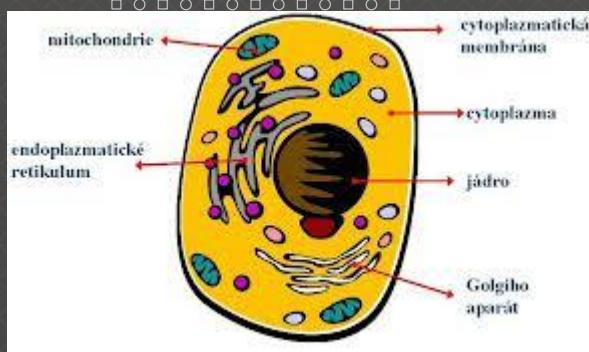
zkouška

	RVS - prezenční	RVS - kombinované
splněno	3 písemné testy <ul style="list-style-type: none">• 16.10.2019• 6.11.2019• 4.12.2019• 11.12.2019 opravné	3 písemné testy <ul style="list-style-type: none">• 1.11.2019• 29.11.2019• 6.12.2019+ opravné (začátek ledna)
Ústní zkouška	Pouze ústní zk 3 otázky	Pouze ústní zk 3 otázky

MASARYKOVA UNIVERZITA

Fyziologie buňky

MUDr.Kateřina Kapounková

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKA UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

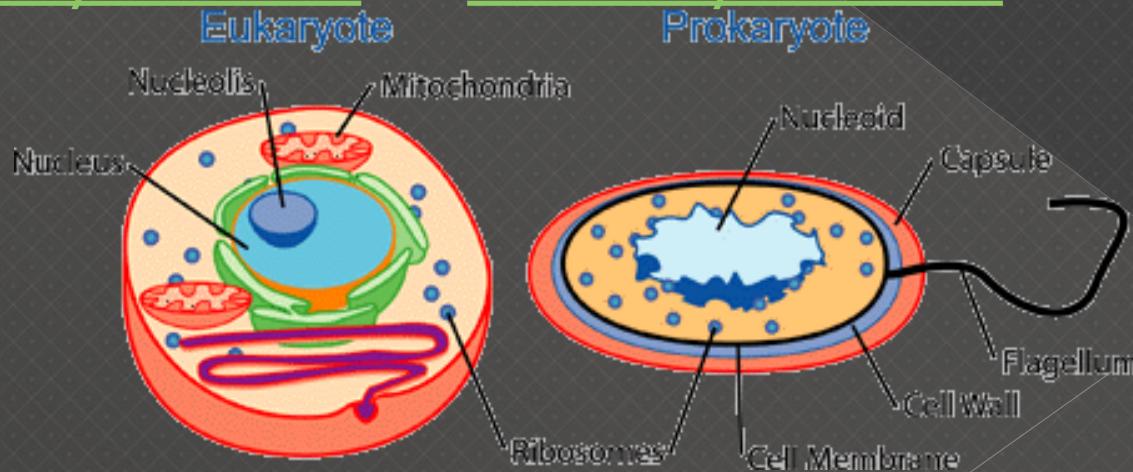

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Buněčná teorie

- žádná buňka nemůže vzniknout jinak než zase z buňky
- mateřská buňka předává dceřinné buňce potřebnou děděnou informaci k reprodukci sebe sama i ke své funkci
- rozlišujeme dva základní různě pokročilé typy buněk - prokaryotické a eukaryotické

Buňka

Buňky – tkáně – orgány- organismus

- funkce a struktura jsou vzájemně propojené vlastnosti
- V průběhu evoluce – **specializace buněk** – odlišná funkce podle množství organel, charakterem cytoplazmy a vlastnostmi membrány

Př.

Tuková buňka – cytoplazmě tuková kapénka, jádro, membrána – neměnné napětí

Nervová buňka – mitochondrie, granulární endoplazmatické řetikulum, ribozomy, jádro membrána-změny membránového potenciálu

Životní cyklus buňky :

A, zárodečné, kmenové buňky – opakování cyklů

B, specializované buňky – 1.cyklus do fáze diferenciace

Buněčný cyklus

G fáze = růstová (grow – růst)
S fáze = syntetická
M fáze = mitotická (dělení)

- je posloupnost vzájemně koordinovaných procesů
- od jednoho buněčného rozdělení k následujícímu

Lze rozdělit na

- > mitotická fáze M fázi (mitóza)
- > interfáze – 90 - 95% celého buněčného cyklu
- Interfáze se dělí na G_1 , S, G_2 fázi

Interfáze (95% cyklu)

- Obecně v interfázi probíhá:
 - > tvorba buněčné stěny
 - > růst buňky na původní velikost
 - > tvorba cytoplazmy, dělí se mitochondrie, vznikají membrány atd.

G1 (postmitotická fáze) – metabolická aktivita zdvojení buněčné hmoty, intenzivní syntetické procesy – RNA, proteiny. Buňka roste, vytváří se zásoba nukleotidů a syntetizují se enzymy pro budoucí replikaci jaderné DNA
50%

S – fáze – probíhá zdvojení (replikace) DNA
30%

G2 (premitotická fáze) – syntéza a aktivace proteinů (ke kondenzaci chromozomů, ke tvorbě mitotického aparátu a destrukci jaderného obalu), končí zahájením mitózy
15%

BUŇKA SE NEDĚLÍ

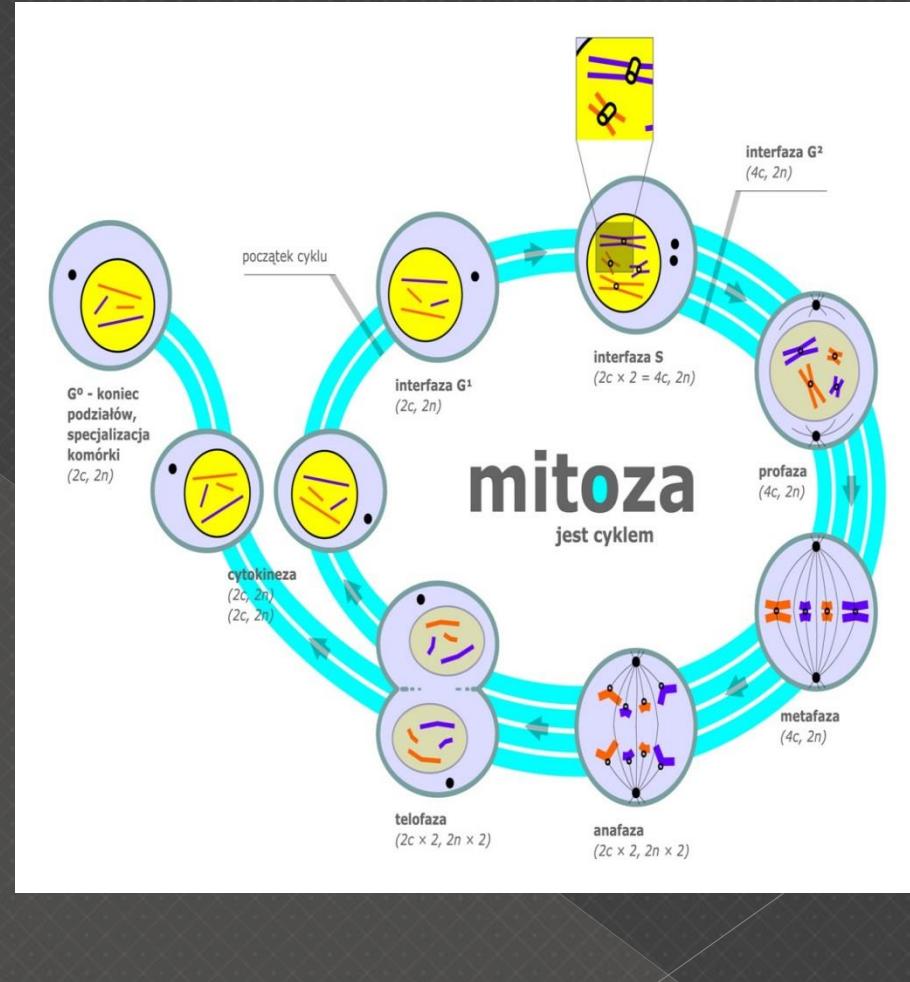
Mitóza (5% cyklu)

= souvislý, kontinuální proces

- profáze
- metapháze
- anafáze
- telofáze

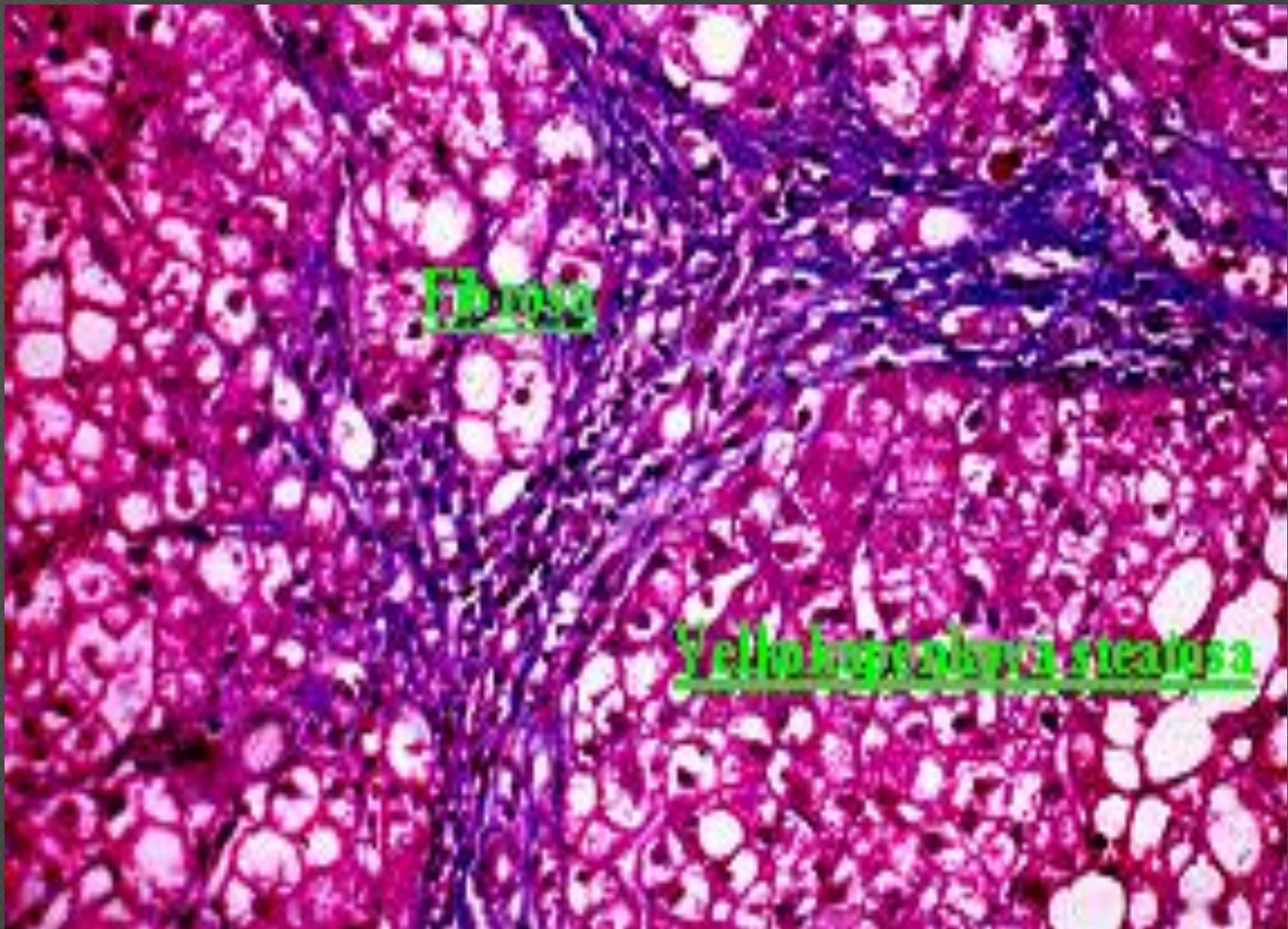
postmitotická buňka = buňka, která se již nikdy nebude dělit

většina *velmi specializovaných buněk* (neurony, svalové buňky) se po svém vzniku již nikdy nedělí a jsou tedy postmitotické

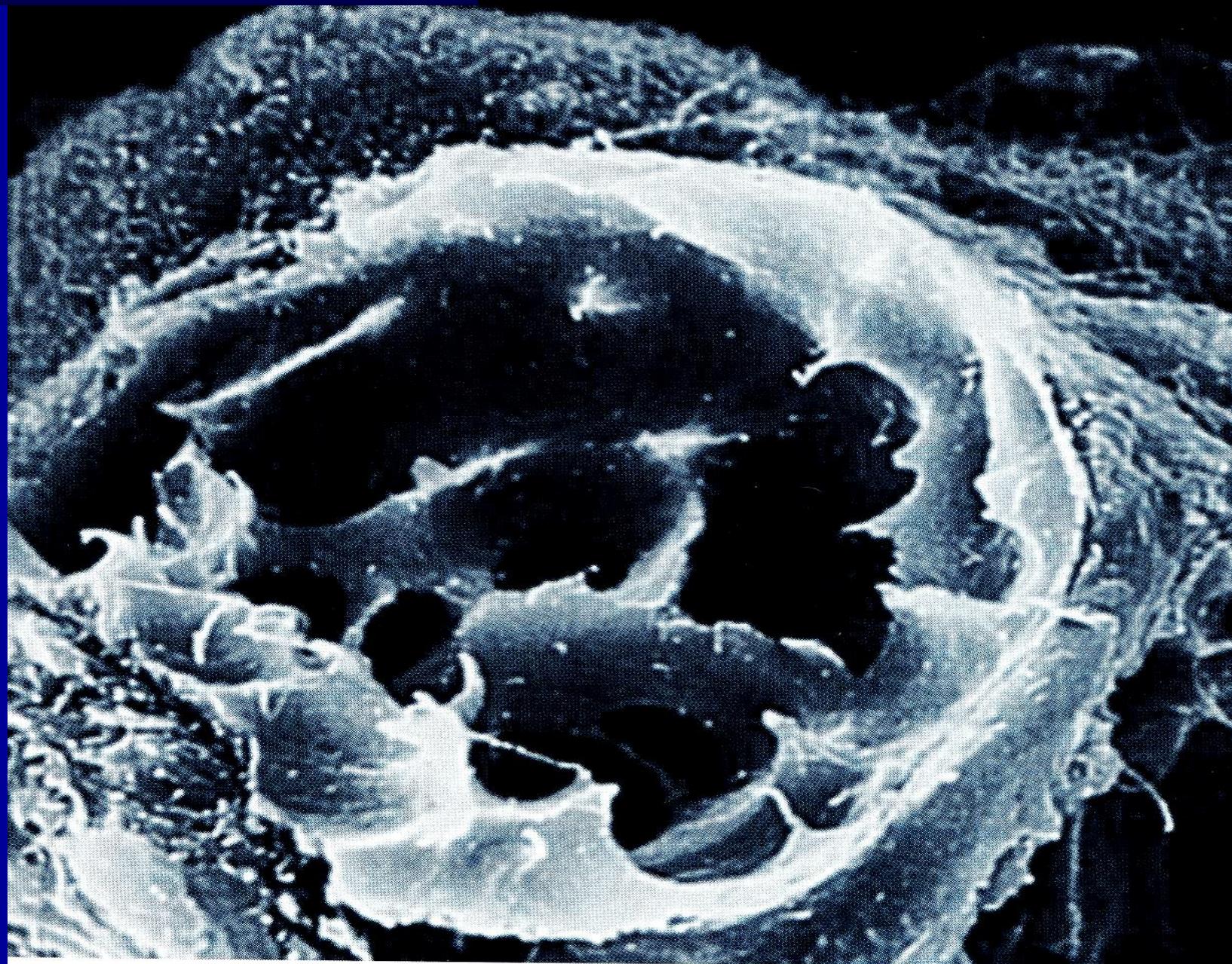

postmitotická buňka se zpět do buněčného cyklu již nikdy nedostane

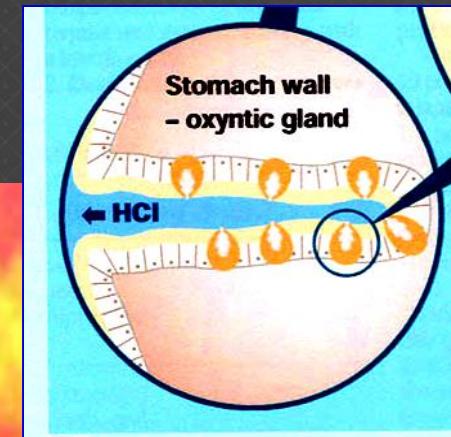
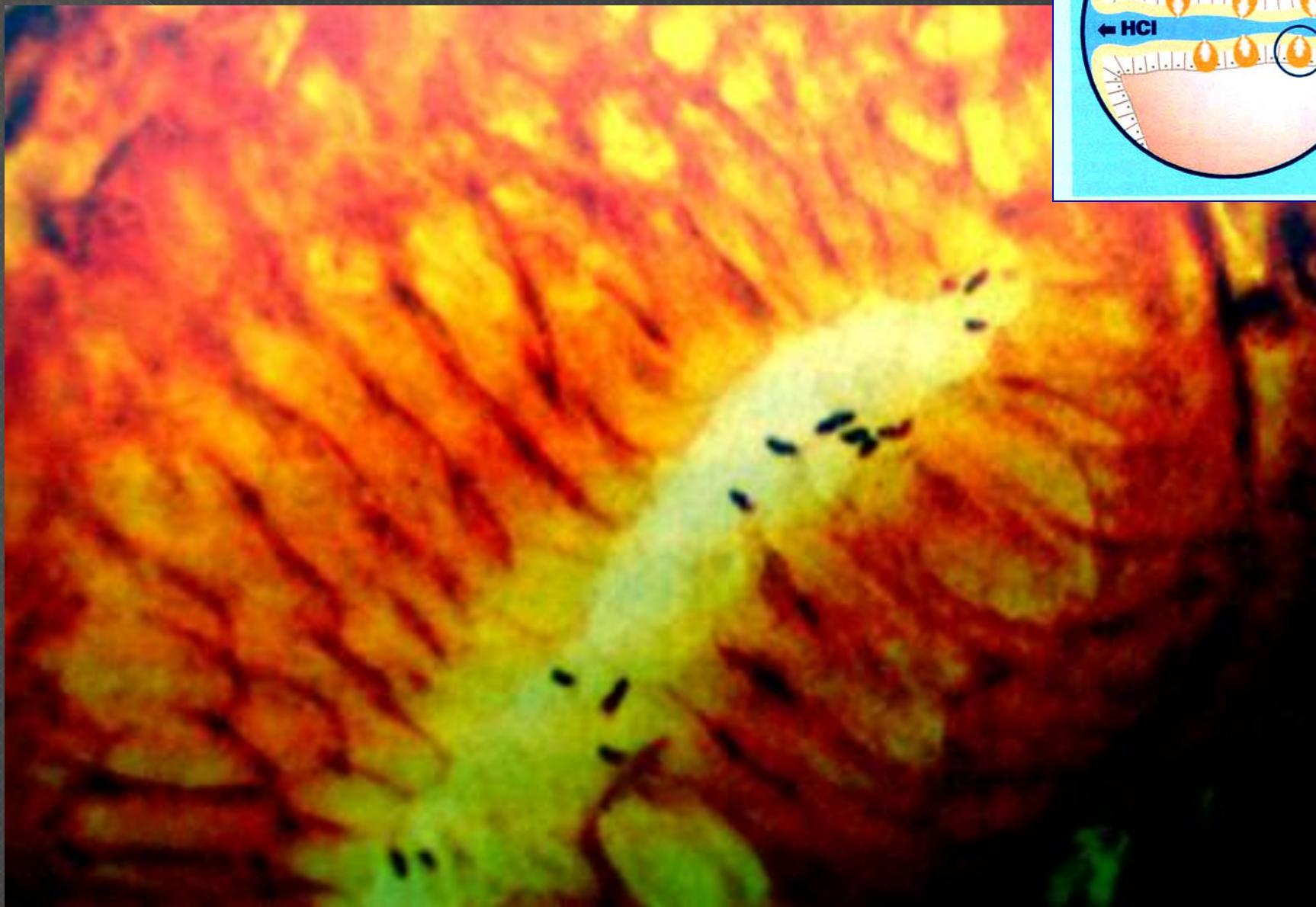
Buňky jater

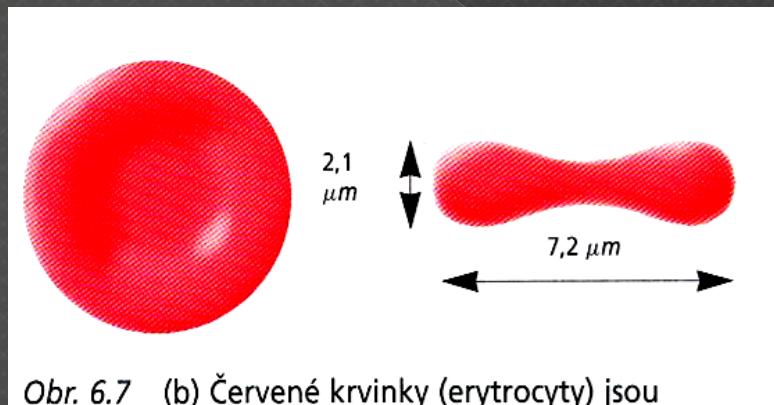
Parietální buňka žaludku

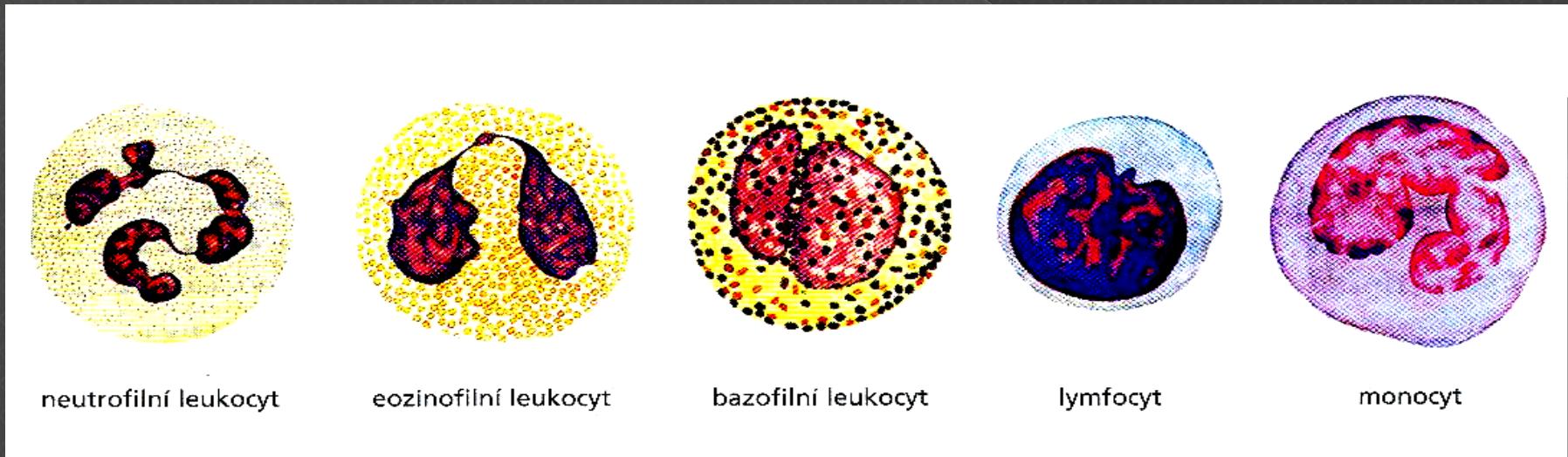
Buňky žlázy

Buňky krve

Obr. 6.7 (b) Červené krvinky (erytrocyty) jsou

Buňka

- základní stavební a funkční jednotka těla
- je nejmenší jednotkou živého organismu
schopnou nezávislé existence
(metabolismus, pohyb, růst, rozmnožování, dědičnost= schopnost buněčného dělení)
- fyziologie orgánů a systémů je založena na komplexní funkci buněk
- komplexní funkce je dána strukturou na subcelulární úrovni
- otevřený systém (obousměrná výměna látek s prostředím)

Buňka

- Základem je **kmenová buňka**
- Životní rytmus buňky – cyklický charakter
- Schopnost obnovy :
 - epidermis : 2 týdny
 - sliznice žaludku : 2 – 3 dny
- Specializované buňky (neurony, svalové buňky)

Obnova tkání

Podle stupně obnovy dělíme tkáně na 2 skupiny:

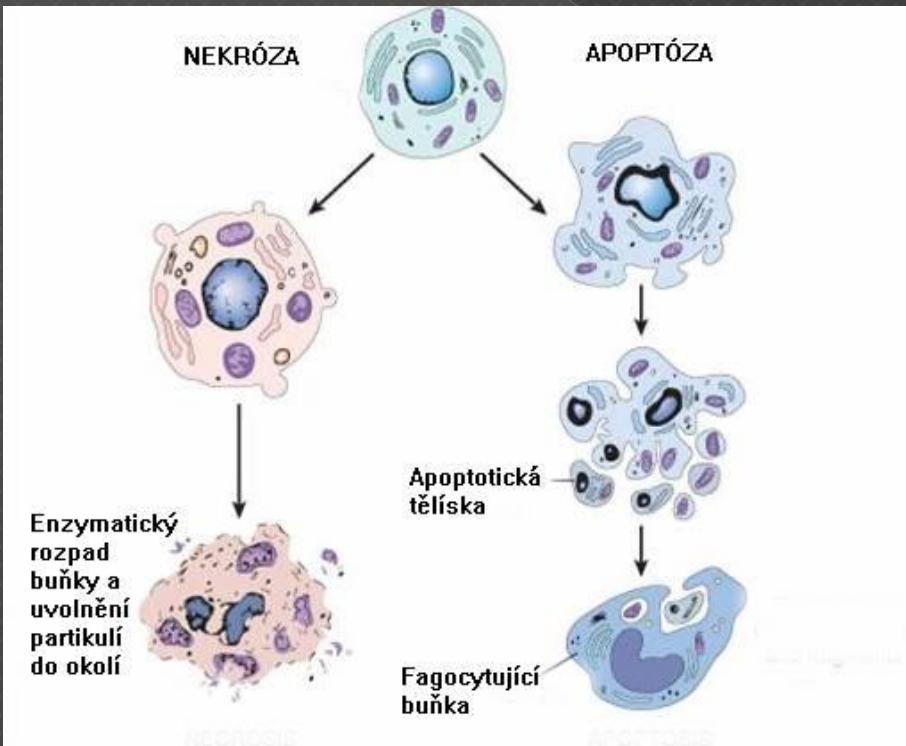
1. Tkáně z buněk – embryonální vývoj

- Buňky beze změny po celý život
 - nikdy se nedělí
 - pokud zaniknou, nikdy se neobnoví
 - buňky oční čočky
- Buňky mohou být částečně remodelovány při změně funkčního zatížení
 - nervové buňky svá synaptická zapojení
 - hypertrofie myokardu
- Buňky pravidelně obnovující své funkčně zatížené části
 - fotoreceptory sítnice (obnova membrány)

2.Tkáně z buněk které se neustále obnovují(rychlosť obnovy se liší – dny až roky)

- Prostým dělením
 - endotelové buňky krevních kapilár
 - hepatocyty
- Proliferací nediferenciovaných kmenových buněk
 - obnova buněčných populací, které se sami dělit nemohou (epidermis, erytrocyty)

Zánik buňky

Apoptóza =
programová smrt (fyziologický děj)

A, vnitřní (rozhodnutí buňky

B, vnější – imunitní systém

Nekróza=
patologický proces různými vlivy

Apoptóza

- programovaná buněčná smrt = fyziologický děj
- indukována cíleně (regulovaný děj)

signál : zvenčí

(lymfocyt, izolace b.)

zevnitř

(neopravitelná DNA)

- buňka je usmrcena a následně odstraněna - nedojde k poškození okolních buněk
- enzymatické regulační kaskády buňky (kaspázy - jinak v b. neaktivní)

Apoptická tělíska

fagocytovány leukocyty (makrofágy)

nitrobuněčné enzymy nepoškodí okolní buňky.

Nekróza

- narušení integrity cytoplazmatické membrány
- narušení rovnováhy vnitřního prostředí buňky

objemové změny (edém) celé buňky i organel (mitochondrie, endoplazmatické retikulum)

enzymatické poškození buňky + rozpad

vnitřní prostředí buňky se uvolní do okolí
(enzymy takto uvolněné indukují nekrózu okolních buněk = "řetězová reakce"
rozsáhlejší poškození tkáně (následný zánět)

Apoptóza

Apoptóza je normální fyziologický děj, normální smrt „věkem“ event. „normální“ sebevražda.. či naprogramovaná buněčná smrt. (Ca-Mg endo-nukleáza – enzym zodpovědný za apoptózu)

Tím se můžou buňky:

adaptovat...mozoly na rukách při práci s krumpáčem

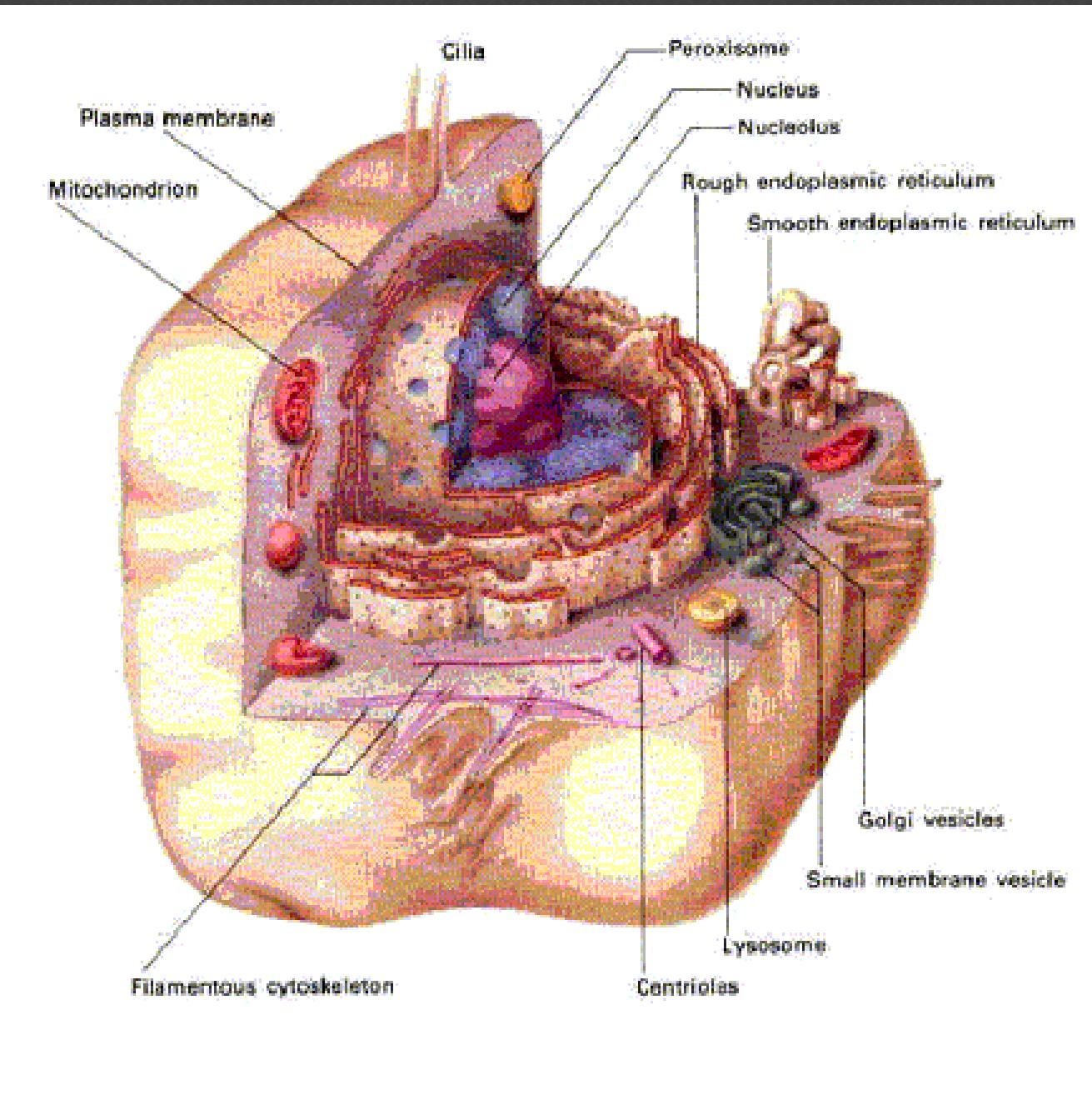
odstraňovat nádor.buňky, buňky napadené viry,, autoimunitní buňky a pod

...STOVKY MILIARD BUNĚK DENNĚ ZANIKÁ – jsou eliminovány a buněčným dělením znova nahrazovány.

Buňka která zaniká, **nesmí** již přenášet genetickou informaci, ani pro dělení.. ani pro tvorbu bílkovin ... když se bílkoviny netvoří, tak chátrá **obsah** buňky...ER, GA, Ribosomy, cytoplazma, cytoskelet, membrány .. **buňka** chátrá celá, scvrkává se, zmenšuje se ... a uvnitř jsou hrudky rozpadlého nefunkčního chromatinu.

Stavba buňky

- Cytoplazma – tekuté prostředí buňky
- Organely
- Jádro- genetická informace řídící činnost buňky
- Plazmatická membrána – selektivně permeabilní, odpovědná za tvar

buňka

plazmatická membrána

lipidová dvojvrstva

integrální a periferní

aktivní

pasivní

přenašeče

synaptické proteiny

membránové enzymy

receptory

iontové kanály

organely

Golgiho aparát

lysozomy

mitochondrie

cytoskelet

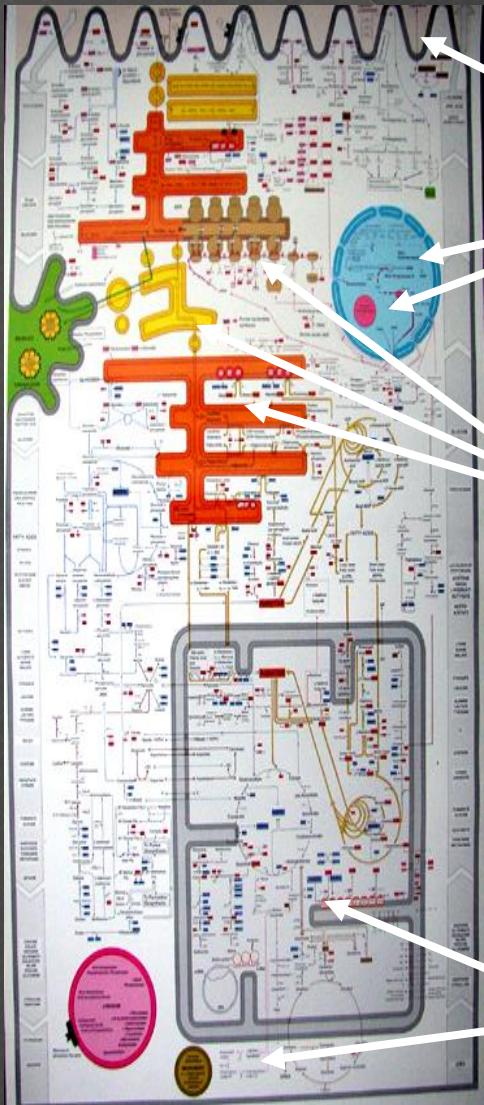
jádro

endoplazmatické retikulum

ribozomy

cytoplazma

BUŇKA

Membrána-rozhraní, transport látek, receptory

Jádro-genetický materiál, chromatin

Jadérko-tvorba rRNA=kopie DNA

Endoplazmatické retikulum granulární-tvorba glykoproteinů

Endoplazmatické retikulum agranulární-žádné ribozomy, syntéza lipidů (fosfolipidy, cholesterol), zásoba kalcia

Ribozom-tvorba bílkovin

**Golgiho komplex-koncentruje a definitivně upravuje proteiny
transportní a sekreční vezikuly**

Lysozomy-rozklad biologického materiálu a transportu bílkovin

Cytoplazma –metabolické pochody

Cytosklelet – systém mikrofilament, mikrotubulů, změna tvaru buňky

Mitochondrie-energie, produkce ATP, utilizace O₂ a produkce CO₂,

enzymy Krebsova cyklu a oxidativní fosforylace

Centriol-dělení- magnet

Mimobuněčná hmota

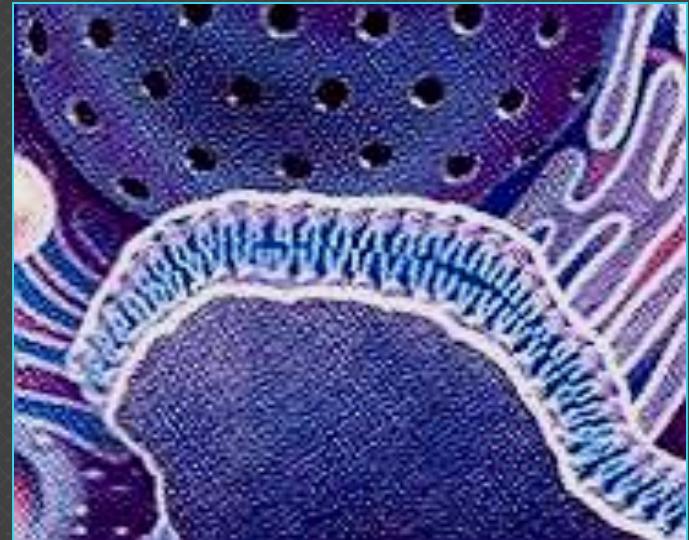
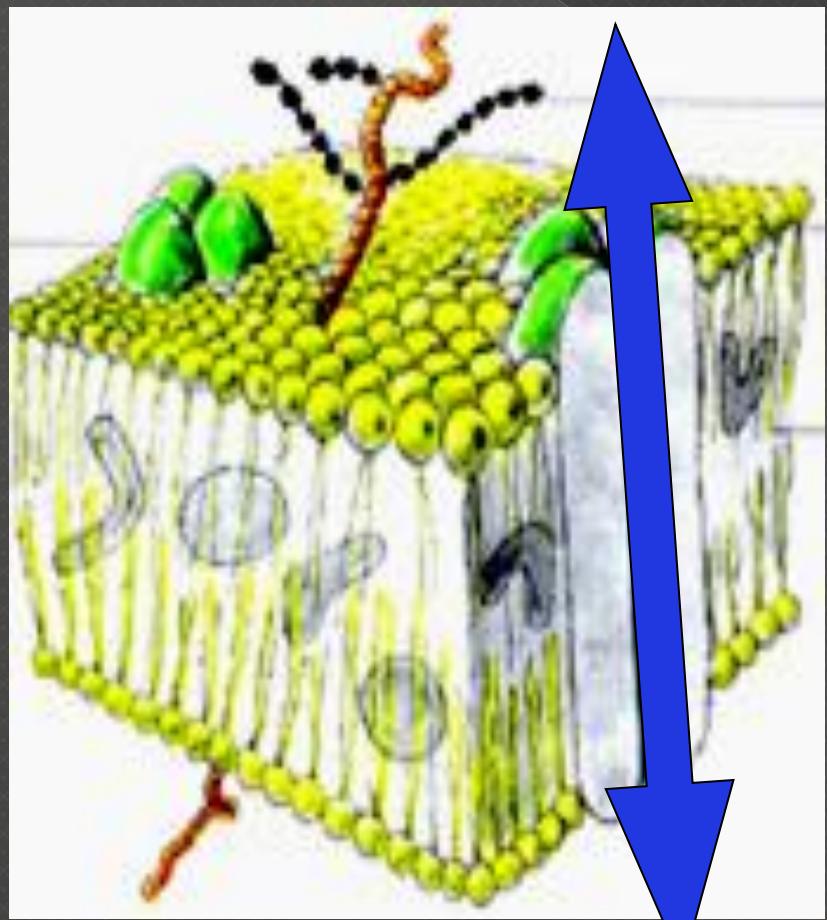
Struktura :organizovaná síť makromolekul vznikajících přímo na místě

1. Vláknité proteiny (kolagen - zpevnění, elastin- pružnost, laminin-propojení buněk k epitelu)
2. Proteoglykany
3. Voda

Nejvíce: chrupavka, kost, kůže

Nejméně : CNS

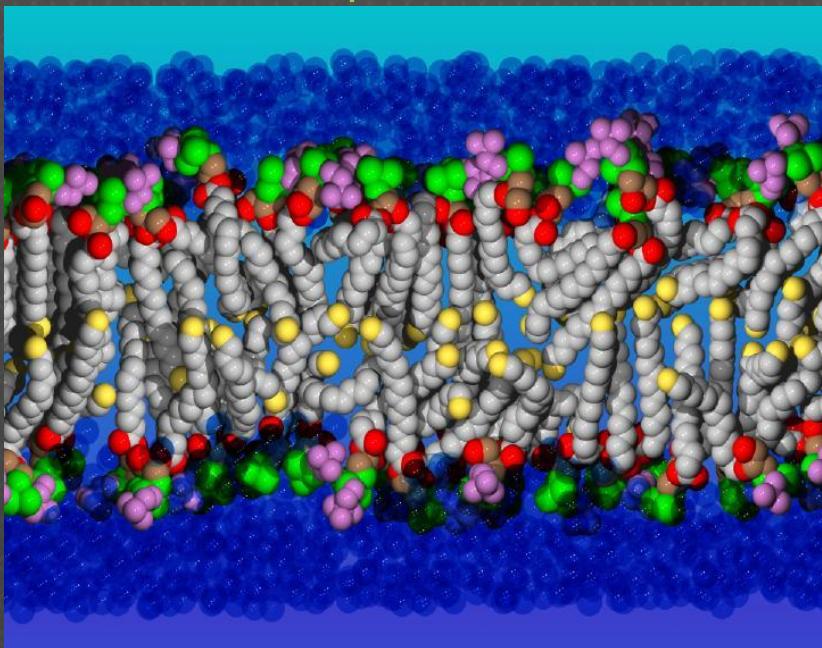
Buněčná membrána

2 vrstvy **fosfolipidů**
molekuly **bílkovin**
molekuly **polysacharidů**
kanály v membráně

Cytoplazmatická membrána

- **cytoplazmatická membrána** (také ***plazmatická membrána***) je tenký semipermeabilní obal ohraňující buňku i její výběžky
- podílí se na ochraně před zevními vlivy, udržování tvaru
- skládá se z jedné lipidové dvouvrstvy a v ní zanořených **proteinů**
- Funkce proteinů:

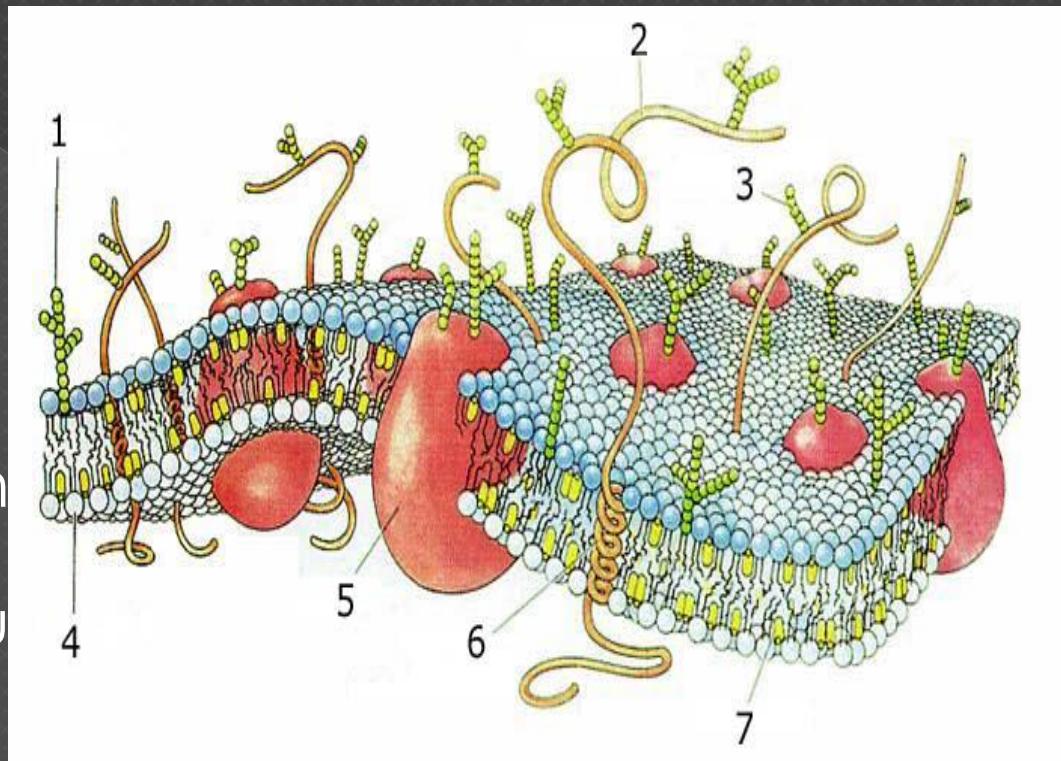

- základní složka receptorů
- základ iontových kanálů

Cytoplazmatická membrána

- schématický trojrozměrný řez buněčnou membránou

1. glykolipid
2. alfa-helix protein
3. oligosacharidový
boční řetězec
4. fosfolipid
5. globulární protein
6. hydrofobní část
alfa-helix proteinu
7. cholesterol

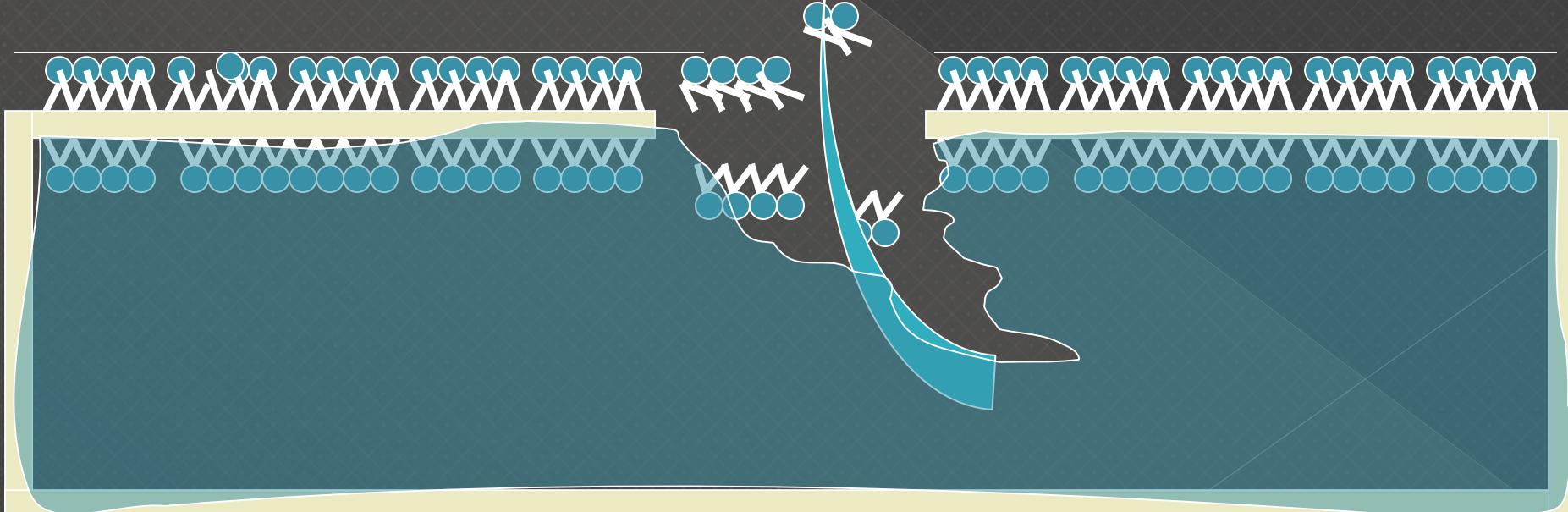

Poškození bun. membrány

vylití vnitřního obsahu cytoplasmy

(enzymy, DNA, ribozomy...)

- **Etiologie:** toxicke látky, alkohol, chemoterapie, antibiotika ...
- **Diagnostika nemocí je postavená na poškození bun. membrány:** žloutenky, alkoholické poškození jater, infarkty myokardu,

Celulární transportní mechanismy

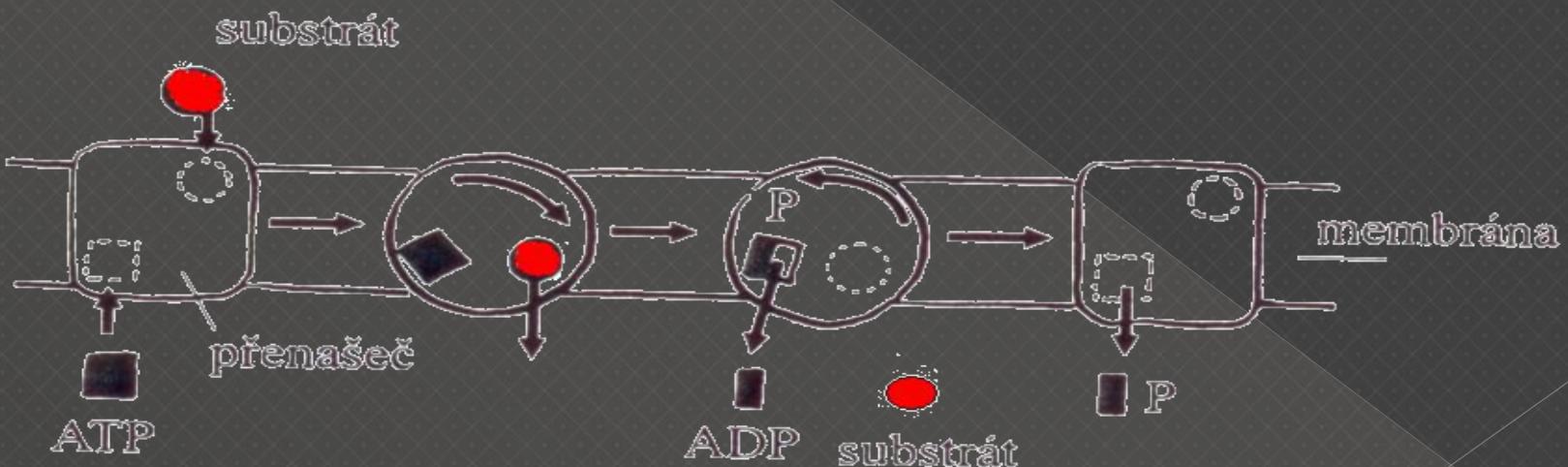
- Paracelulární transport
- Transcelulární transport

Transcelulární transport

- Prostá difuze
 - volný prostup lipidovou membránou
 - látky rozpustné v lipidech, malé
neutrální molekuly (O₂, CO₂, H₂O)
 - zrychluje se při zvýšené teplotě
- Iontové kanály (proteinové kanály)- póry
 - malé molekuly, ionty, voda (difundují přes proteinové kanály)
- Sekundární aktivní transport
 - sám o sobě pasivní, spojen s jiným systémem, který spotřebovává jinou energii
- Primární aktivní transport
 - NA- K pumpa, proti elektrochemickému gradientu,
přísun energie
- Endocytóza a exocytóza
 - prostřednictvím váčků do a z buňky
 - řada látek které jinak neprojdou přes membránu (proteiny a cholesterol)

PRIMÁRNÍ AKTIVNÍ TRANSPORT

- proti koncentračnímu spádu – potřeba energie
- energie (ve formě ATP)
- Nejrozšířenější typ : NA-K pumpa (přítomna na všech buněčných membránách)
- Transportuje **NA⁺** mimo buňku
- **K⁺** do buňky
- Vlastní přenos je prostřednictvím membránového proteinu

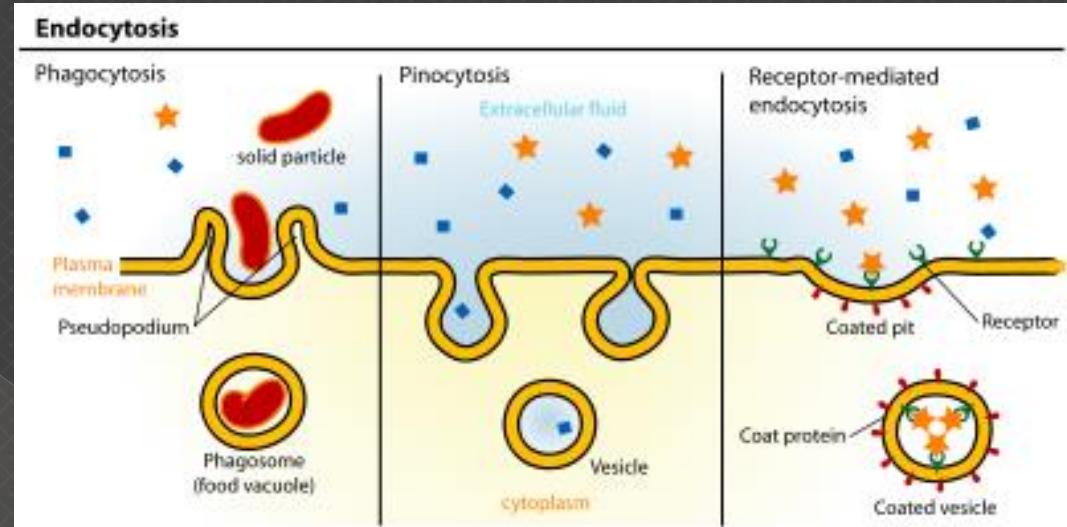

Iontové kanály

- Ionty procházejí otevřeným kanálem
 - = proteinové kanály – proteiny mají tendenci měnit svou konformaci
 - podle toho jaká energie je nutná, aby protein změnil svoji konformaci , dělí se kanály na:
 1. stále otevřené (po koncentračním gradientu,ionty)
 2. řízené napětím (změna konfigurace proteinu)
 3. řízené chemicky (reakce mezi receptorem a iontovým kanálem)
 4. řízené mechanicky (citlivé na napnutí cytoskeletu)

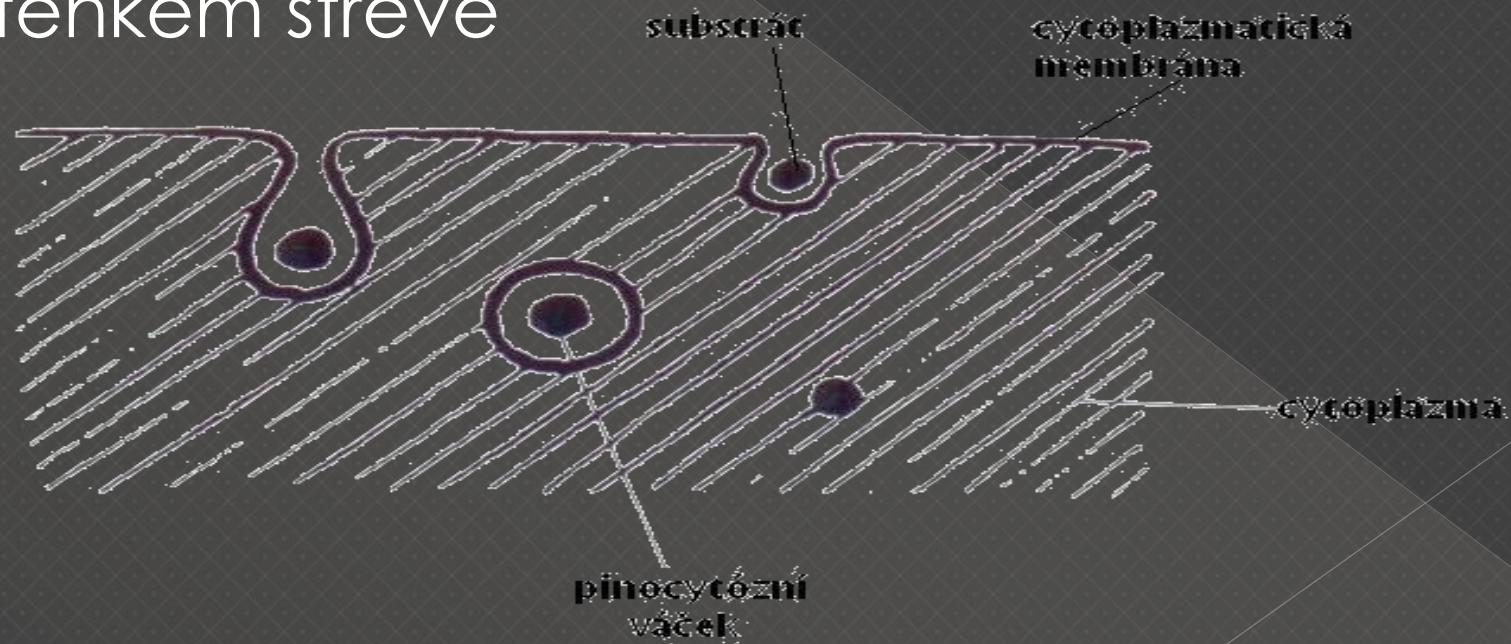
ENDOCYTÓZA

- aktivní proces
- pohlcování látek z okolí
- dochází k přestavbě plazmatické membrány
- 2 formy: a) pinocytóza
b) fagocytóza

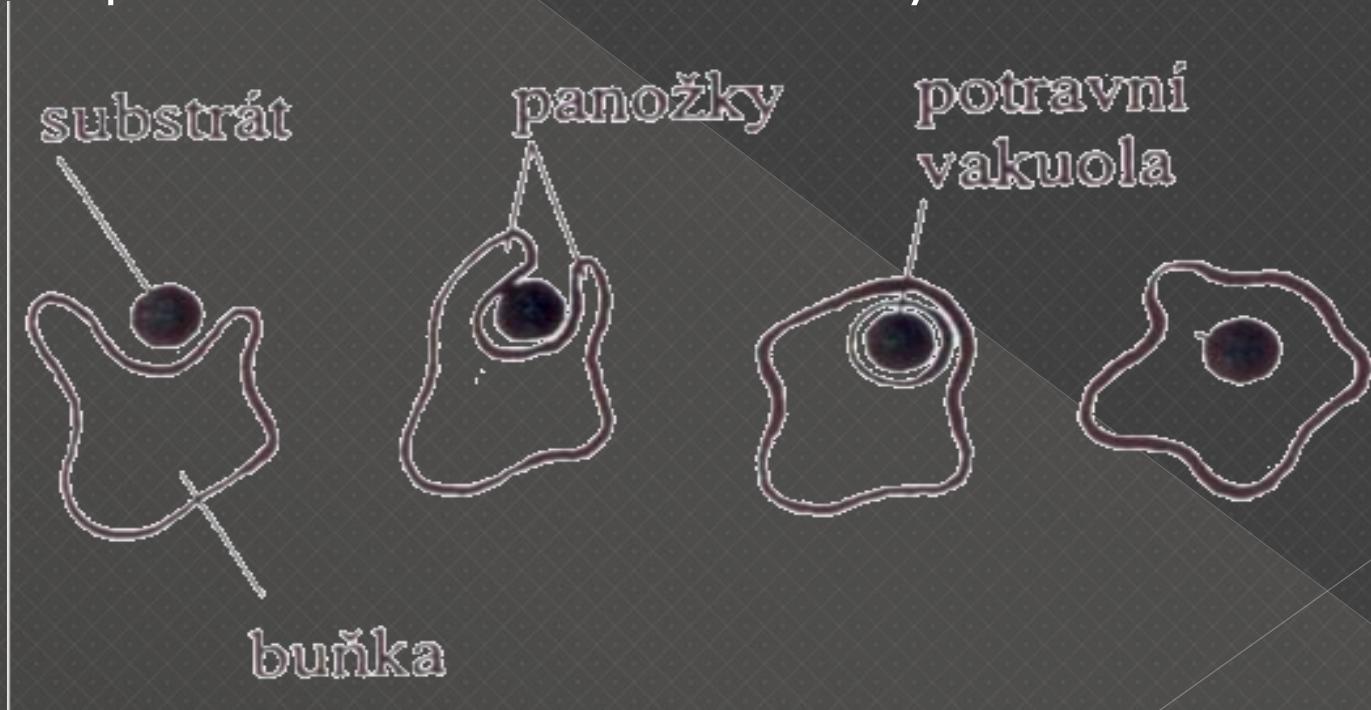
PINOCYTÓZA

- látky přijímané ve formě roztoků
- buňka pohlcuje částice vchlípením části plazmatické membrány
- např. vstřebávání tukových kapiček v tenkém střevě

FAGOCYTÓZA

- příjem větších částic
- panožky (plazmatické výběžky)
- např. pohlcování bakterií bílými krvinkami

EXOCYTÓZA

- opakem endocytózy
- výdej větších molekul
- měchýřky odškracené z Golgiho aparátu

Buněčná komunikace

1. Přímé spojení mezi buňkami
2. Prostřednictvím lokálních chemických působků
 - parakrinní (pankreas)
 - autokrinní (ovárium)
3. Komunikace umožňující rychlé spojení mezi jednotlivými částmi těla a v rámci jednotlivých oddílů těla
 - prostřednictvím akčních potenciálů (v ms)
 - specializovaný kontakt = synapse
 - Specializované působky- neurotransmitery
4. Prostřednictvím hormonů
 - uvolněné na určitý podnět – endokrinní systém
 - Zprostředkovaná pomocí oběhového systému
 - Odpověď velmi lokalizovaná (ADH) nebo ovlivňuje všechny buňky (T3,4)
 - Zásadní řízení růstu, metabolismu, reprodukce

Buňka- tkáň- orgán- organizmus

TKÁŇ je soubor buněk, podobného tvaru i funkce

Orgán je soubor tkání (od okolí ohraničený),
např. céva-sliznice, podslizniční tkáň, sval,
sval složený z tkání- sval, vazivo, cévy, nervy

Systémy – soubor několika orgánů,
(trávicí, močový, dýchací systém...)

Druhy tkáně

**epitelové
pojivové
svalové
nervové
krev**

**... různé typy mezibuněčných spojů ...
... různé typy komunikace ...
... různé funkce ...**

Epitelové tkáně

kryjí povrchy- **kůže, sliznice**

tkáň z buněk naskládaných na sebe

- **tvar buněk:** plochý , kubický, cylindrický
- **počet buněk:** jednovrstevný, vícevrstevný
- **funkce:** krycí, výstelkový, žlázový, resorpční (střeva), smyslový (citlivost na fyzikální a chemické podněty)

Pojivové tkáně

Pojivové tkáně jsou : vazivo, chrupavka, kost

Složené z buněk + vláken + mezibuněčné hmoty + ...

**opora těla (kostra), pohyb, tlumení nárazů,
„klouzání šlach“, „tření“ kloubů,**

Pojivo - vazivové tkáně

Vazivo: **buňky vaziva**(fibrocyty, tukové buňky)
vlákny (kolagen, elastin, retikulární) a
mezibuněčná **hmota**

Tuhé vazivo: vazy, šlachy

Řídké vazivo: mezitkáňové prostory

Elastické vazivo: vazy páteře, žeber

Tukové vazivo: podkoží

Lymfoidní vazivo: mízní uzliny

Pojivo - chrupavka

Chrupavka: **buňky**- chondrocyty
vlákna (kolagen, elastin)
mezibuněčná **hmota**

hyalinní – tvrdá, porcelánově bílá, křehká,
obs.chondrocyty+beztvarou hmotu+jemné maskované kolagenní vlákna.
- na povrchu kloubů a v dýchacích cestách

elastická – pružná, ohebná, žlutavá, převládají elastická vlákna
- nos, boltec

vazivová – mechanicky odolná na tlak a tah, matně bílá,
- převládají silná kolagenní vlákna – meziobratlové ploténky, meniskus

Pojivo - kost

Pevná pojivová tkáň, s mineralizovanou základní hmotou – minerální látky činí až 65% objemu kosti !!!

buňky - Osteocyty

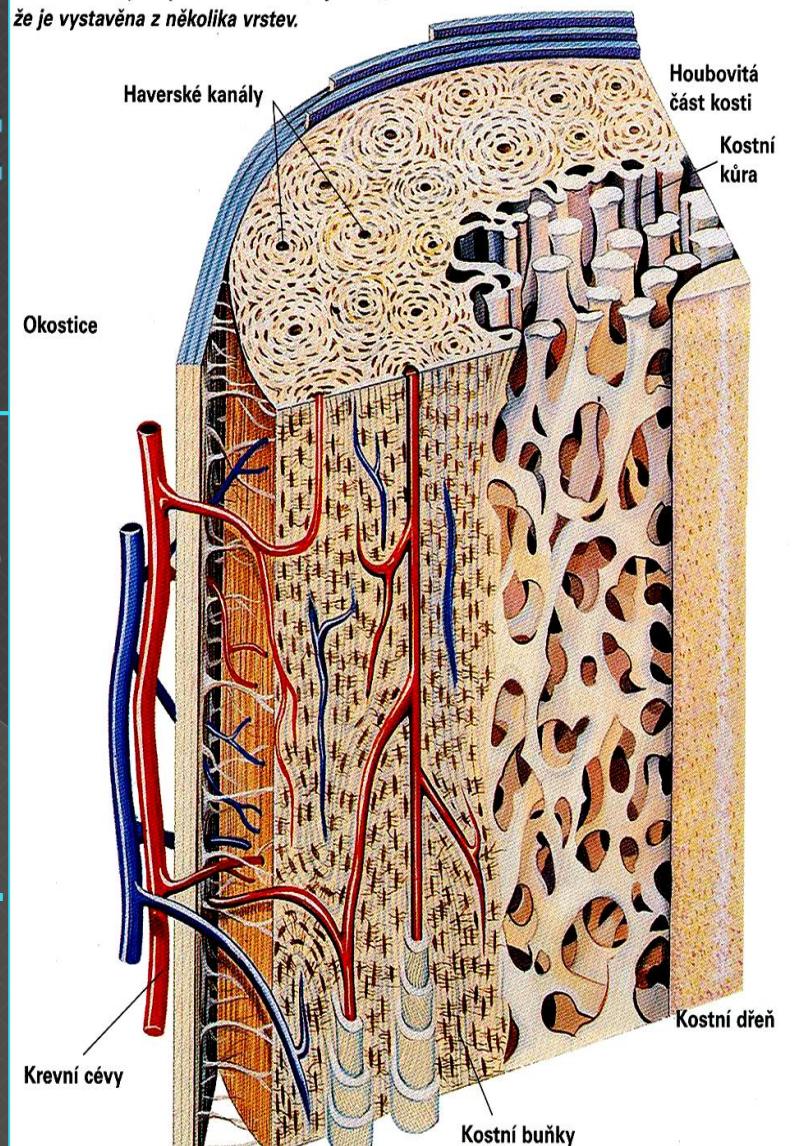
vlákna - kolagenní jako pletivo či lamely

kolem vyživovací cévy = vzniká **osteon** =zákl.
funkční jednotka kosti

- elastická ...

minerály (Ca, P, Mg, Na, F..)

Kostní dřen – erytropoetická tkáň

SVAL

Svalová tkáň má schopnost kontrakce ... mechanický pohyb

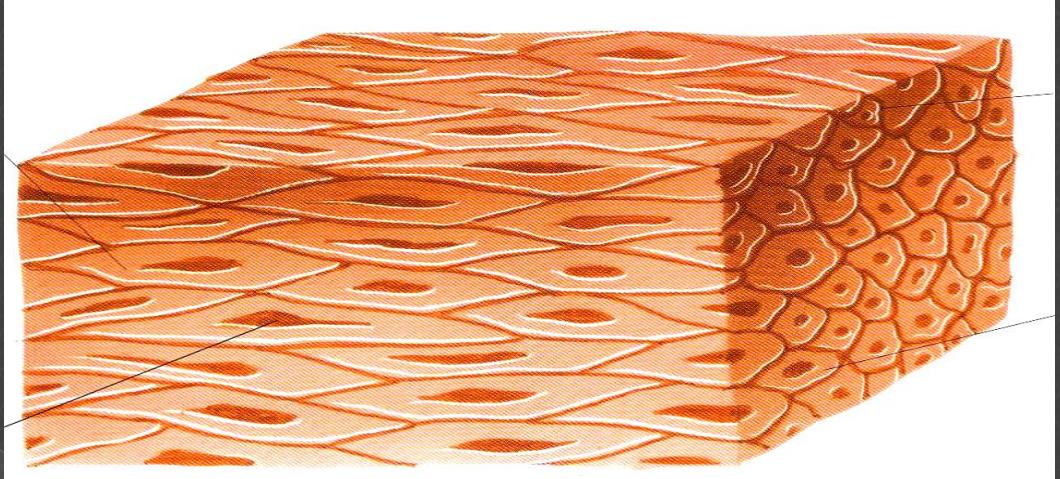
- **hladký sval** – kontrahuje se **svalová buňka** (střevo, průdušky, cévy..) v cytoplasmě buněk jsou smrštění schopná vlákna – **myofibrily**
- **příčně pruhovaný sval** – kontrahuje se **svalové vlákno** - myofibrily
 - **kosterní sval** - biceps, záda...
 - **srdeční sval**

U svalů je název plazmy **sarkoplazma, bun. membrány **sarkolema****

Sval.vlákno=**myofibrily+sarkoplazma+jádro+mitochondrie+glykogen**
.... Vše obalené membránou **sarkolemou**.

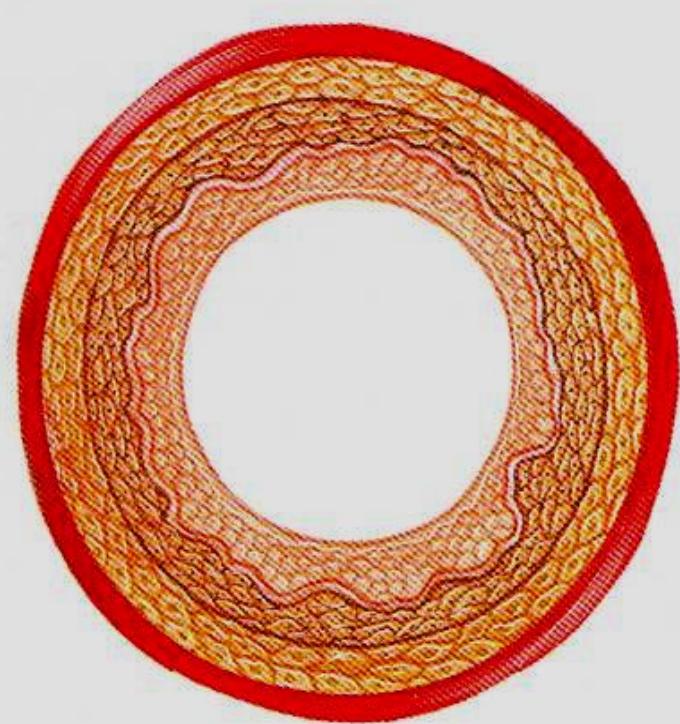
Myofibrily jsou to 2 bílkoviny schopné kontrakce, **aktin a myosin**, které se při kontrakci do sebe zasouvají...

HLADKÝ SVAL

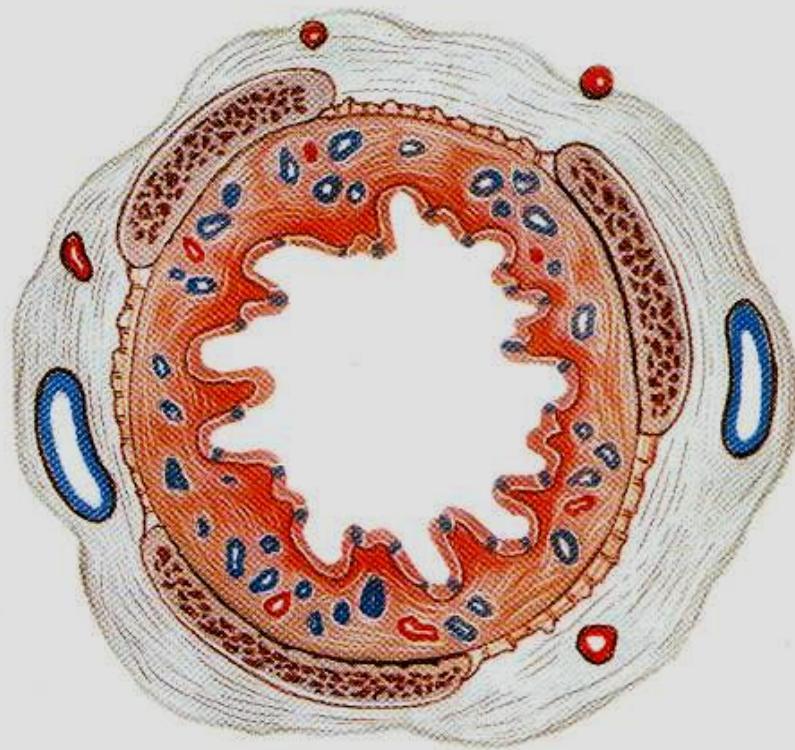

- střevo, průdušky, cévy, děloha ...
- vřetenovité buňky, spojené jemným vazivem
- kontrakcí **myofibril** se kontrahuje celá **buňka** hladkého svalu
- inervace vegetativní- vůli neovladatelná
- při podráždění buněk hl.svalů dojde ke zúžení a zkrácení trubice,cévy..
kontrakce bývají pomalé, často rytmické

HLADKÝ SVAL

tepna

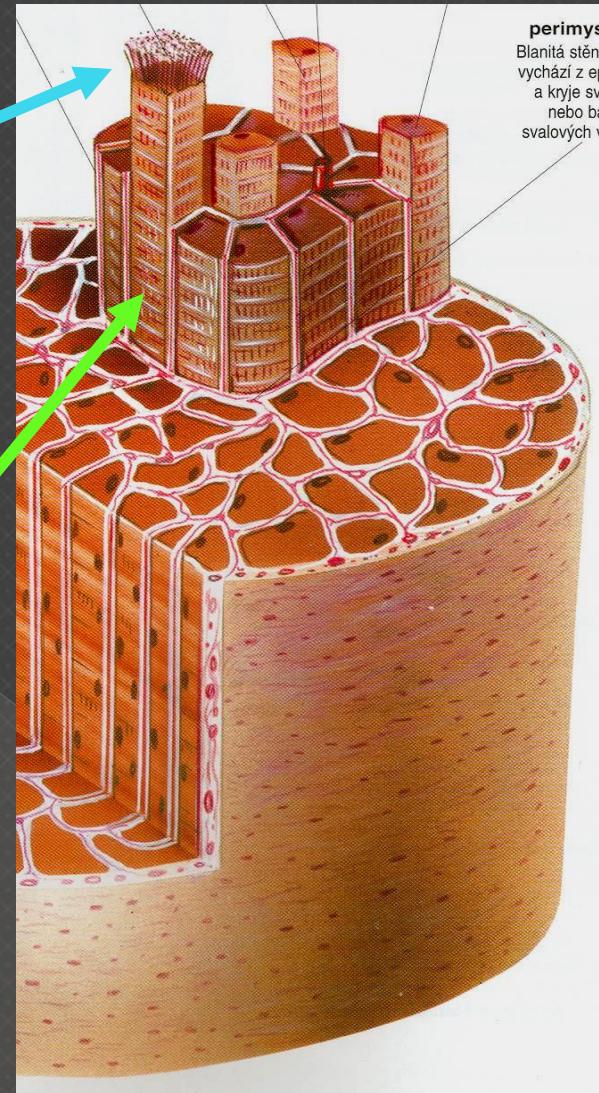

průduška

Příčně pruhovaný sval

Myofibrily 1-2 um, tisíce v každém sval.vláknu
jsou složeny z **aktinu** a **myosinu** – v elektronovém mikroskopu dávají pruhovaný vzhled.

Základní jednotkou svalu je **svalové vlákno**
dlouhé několik cm

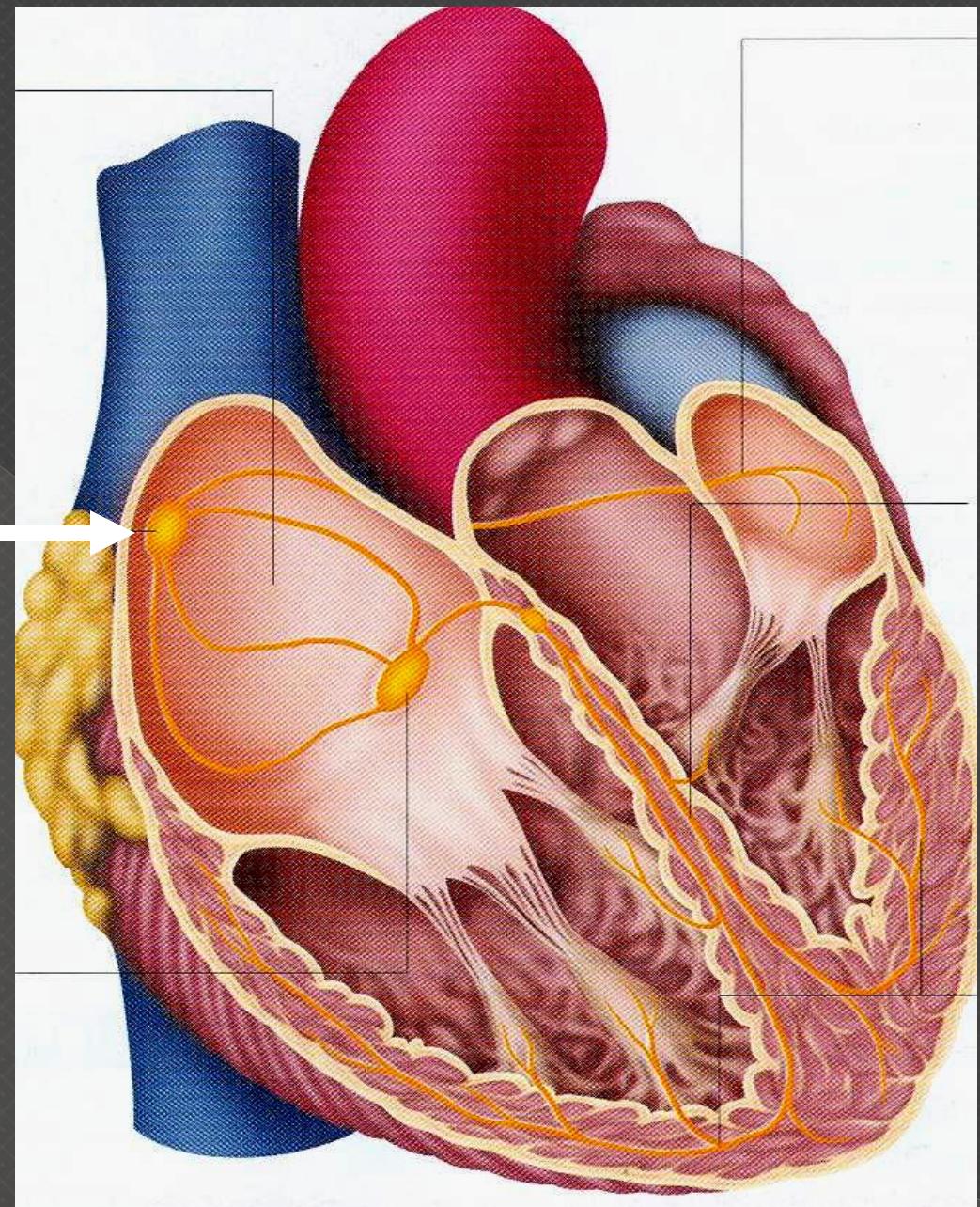
Srdeční svalovina

V srdečním svalu jsou vlákna tvořená z buněk, které tvoří pleteň či trámčinu, aby se srdečný stah šířil plynule po celém svalu ... rytmické smršťování srdečního svalu.

Navíc má vodivý systém svalových buněk – přenesení vzruchu (EKG) po celém srdci

inervace autonomní – vegetativní

SA uzel
Schopen spontánní
depolarizace tj.
spontánní výroby proudu
perpetum mobile !!!

Nervová tkáň

Tvoří, přijímá a vede vzruchy...tj. specializovaná tkáň na přenos neuro-elektrických impulzů

Nervovou tkáň tvoří: mozek, mozeček, mícha, všechny nervy

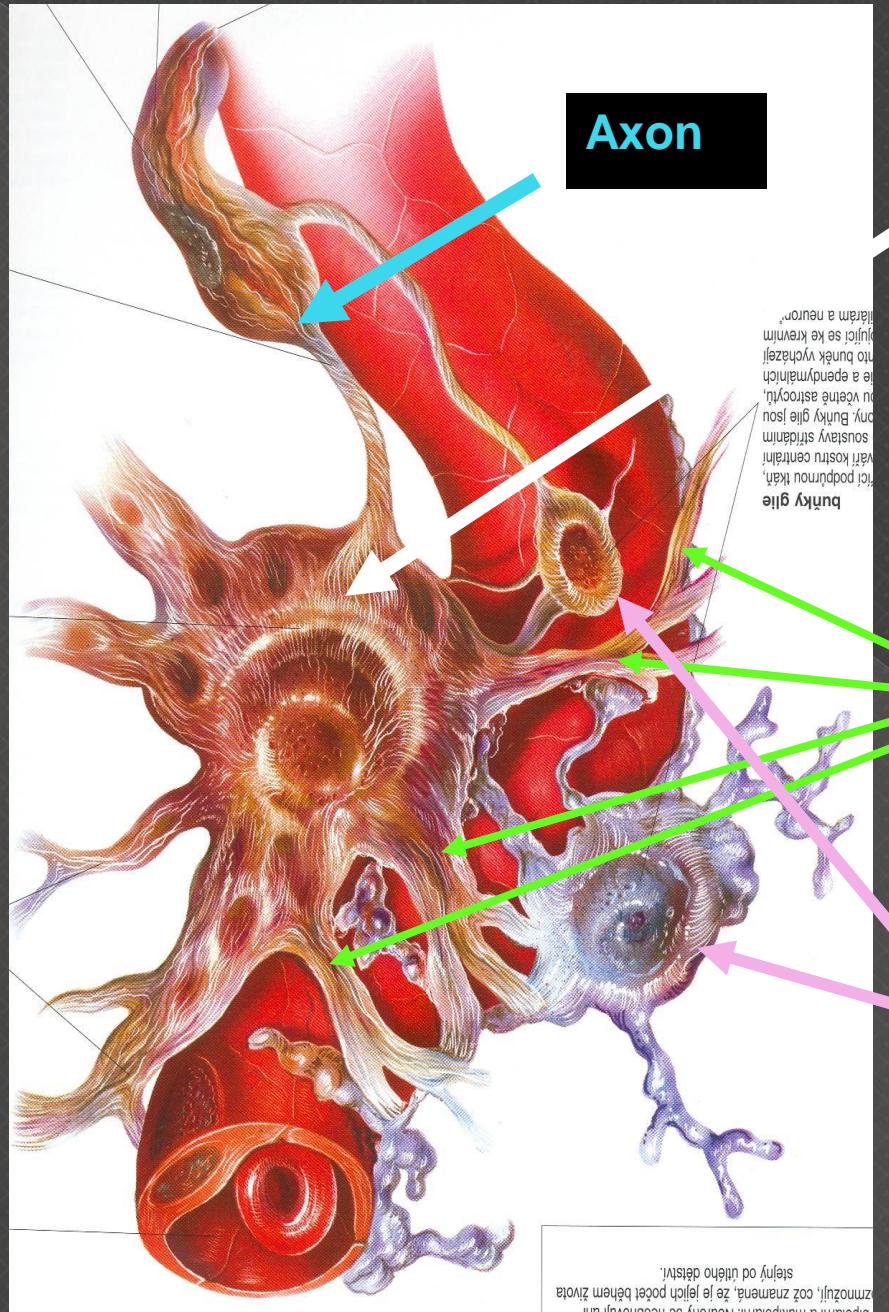
Základní stavební jednotkou nervové tkáně je NEURON- přijímá a zpracovává informace a vysílá a přenáší odpověď. Neurony se nerozmnožují ani neobnovují, tj. stejný počet od narození.

V okolí nervových buněk jsou gliové buňky

- základní struktura neuronu je podobná každé jiné „žlázové“ buňce.. tj. jádro, mitochondrie, Golgiho aparát,
- metabolismus je vydatný, tvorba bílkovin na ribozomech je mohutná (žlázové buňky slinivky ... 1,5l šťáv / mozek 1,5kg myšlenek za 24 hod...)

Na povrchu neuronů a výběžků je typická membrána, ale na některých vláknech je myelinová pochva – čím silnější je vlákno a silnější myelinová pochva, tím rychlejší je vedení vzruchů. Základem pochvy je lipoprotein.

Neuron

Axon – vlákno, vede odstředivě
tj. pryč od buňky,
ne některých dlouhých axonech-
vláknach je **myelinová pochva**

Dendrity – krátké vlákna, vedou
dostředivě, tj. do buňky

Gliové buňky

Zajišťují výživu nerv.buněk,
Úprava prostředí pro –"-"
Fagocytoza cizorodých látek
Tvorba obalů kolem nerv.buněk

Krev

Krevní elementy - červené krvinky 5mil/1mm²

- krevní deštičky 200.000/1mm²
- bílé krvinky 10000/1mm²

(neurofil, lymfocyt, bazofil, monocyt, eosinofil)

Krevní plazma (žlutavá tekutina: obsahuje bílkoviny, enzymy, minerály, vitamíny, cukry, protilátky ...)

